

fonament, amb el Casal desapareixerien les capelletes, que constituïxent sempre, un destorb formidable per a la bona germanor.

Tots aquests projectes, totes aquestes realitats sortides de la próspera vida del Sindicat, no han pas ni per un moment fet descuidar a la Junta Directiva les comandes que va rebre de l'Assemblea, ni tampoc cap de les múltiples qüestions que sovint plantejen els companys a la Junta Directiva originades o relacionades amb l'exercici de llur professió.

Així s'ha vingut prestant atenció preferent a l'assumpte de les Entitats Asseguradores pel cas de malaltia, i al segur obligatori. No es podia fer més de lo que va fer-se en la qüestió de les utilitats, i s'ha complert l'acord d'obligar als nous Sindicats a ingressar a la Mutual. No s'ha fet res concret sobre l'oficina de recaptació ni s'ha resolt definitivament l'assumpte de Montblanch per no haver-nos donat cap indicació els Ponents que expressament va nomenar l'Assemblea per això.

Hem augmentat notablement el moblatge de les oficines i hem formulat un projecte de reforma de Reglament i Còdigo de Deontologia que a son degut temps es posarà a la vostra soberana deliberació i aprovació.

Hem intervingut en conflictes sorgits a Pobla de Claramunt, Borges Blanques, San Guim, Vinaixa, Tivisa, Esplugu Calva, Tarragona, Castellbisbal, etc. S'ha de fer constar que aquets conflictes son cada dia menys nombrosos degut a l'actuació del Sindicat.

S'han fet ademés visites a diferents Seccions Comarcals, amb gran profit per la classe i especialment per les comarques.

S'ha socorregut en concepte de beneficència a tots els companys que han demanat l'auxili del Sindicat. Al company Simeón García, de Aldover, amb 100 pessetes mensuals; als companys Catà de la Torre i Francesc Figarola amb 100 i 150 pessetes, respectivament; amb 150 pessetes mensuals als companys Garau i Comes; a les vídues dels companys Canela, Mansión i Dalmau amb 50, 25 i 100 pessetes al mes a la senyora d'Escardo amb 100 pessetes al mes; a la filla del metge Musté amb 50 pessetes mensuals i a la filla del company Vendrell 125 pessetes per una sola vegada.

S'han abonat al company Melé, de Tossa, 328 pessetes en concepte d'atur forçós.

I, per fi, haig de dir-vos que en la darrera Assemblea de Delegats erem 1.500 els metges sindicats i que avui som 1.611

Hi ha hagut 22 baixes per defunció; 15 baixes voluntaries; i 18 per falta de pagament. S'han registrat 166 altes.

Mentres el nostre Sindicat anava fent la seva

via amb l'esplendor que acabo d'exposar-vos, es vegé desagradablement sorprès per una ordre governativa manant la seva clausura.

Denúncies interessades pels intrusos i avalades per alguns col·legues incapasos de lluitar cara a cara, equivocats o plens de verí, conseguiren interrompre la marxa del Sindicat, de l'entitat que destorbava els seus propòsits poc recomanables.

Les denúncies de que fòrem objecte, naturalment, que estaven mancades de tot fonament, però amalgamades amb certes substàncies coadjuvants de moment produïren l'efecte per ells desitjat.

L'esmentada ordre governativa va ocasionar-nos una forta pertorbació i no menys sorpresa, ja que dades les nostres maneres de procedir no havíem pas de preveure ni remotament una disposició governativa semblant.

Peró, talment com resa l'adagi castellà: "no hay mal que por bien no venga" el nostre Sindicat sortí enfortit després de la clausura. Durant el temps del atur forçós, l'esperit sindical s'havia revifat dintre la classe.

Alguns companys frets, nuclis de companys de comarques que no s'havien percatat encare de l'absoluta necessitat de l'existència del nostre Sindicat, tingueren ocasió de palpar les conseqüències de la manca de nostre actuació. L'oren en bon nombre els companys forans que es trobaren de de nou, fron a fron, de cacics i de grupets que ells ja creien anul·lats per a sempre i reixiren amenasses i presions exòtiques de les que es creien definitivament alliberats.

Ço fou una gran llissó i fou el motiu del esmentat revifament sindical.

El Sindicat sapigué resistir dignament i amb enteresa la prova a que fou sotmés; va saber esperar amb calma el transcurs dels aconteixements, segur de que la justícia imperaria a despit dels intrusos i d'altres enemics del Sindicat.

Així va succeir: l'autoritat governativa tan prompte va donar-se compte de la falta de fonament de les denúncies, va permetre la nostra reapertura sense cap trava ni condició especial.

Per tant la clausura no ens ha portat cap altre mala conseqüència, apart la pèrdua d'una respectable quantitat de pessetes, que la de retrassar les nostres reunions generals reglamentaries i també la de les eleccions de Junta Directiva. Del qual retràs tinc la seguretat que ningú de vosaltres ens en farà cap retret.

Per a acabar diré que mentres la Junta Directiva anirà proseguint la seva tasca amb la confiança de tots vosaltres, deixem als nostres enemics, especialment a n'aquells que ostenten un títol igual que el nostre, per a que triïn serenament quin es el mot que mellor els hi escalt.

Barcelona, Juny de 1924